



# FARSKÝ LIST

NEDEĽA, 28. JAN 2018 • ROČNÍK XIII. • ČÍSLO 2

Dvojtyždenník Gréckokatolíckej farnosti Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

## ÚVODNÍK

**„Budte svätí, ako som ja svätý“** Šťastný nový rok! Obzrime sa za uplynulým rokom. Žijeme takým spôsobom, ktorý nám pomáha naplniť náš hlavný životný cieľ – rast vo svätosti. Svätosť je spôsob života. Je to túžba páčiť sa Bohu spôsobom svojho myslenia a konania. Je to rozhodné úsilie nechať sa oddeliť pre Pána a jeho zámery. Chcem vás pozvať na chvíľku cúvnuť od svojho každodenného života a opýtať sa: „Akým človekom sa stávam? Stávam sa takým človekom, akým chcem byť?“ Počas sviatkov máme akosi viac príležitostí klásť si dôležité otázky o živote. Stretnutia širšej rodiny v nás evokujú spomienky na našu minulosť. Premýšľame nad tým, ako sme na tom vo svojom živote a kam smerujeme. A snažíme sa uveriť tomu, že sa vo svojom rodinnom, pracovnom aj duchovnom živote posúvame

vpred. Všetky tieto úvahy sa dajú zúžiť na tri základné otázky: „Kto som? Akým človekom sa stávam? Akým človekom chcem byť?“ Základom týchto troch otázok je: Ako sa môžem viac pripodobniť Ježišovi? Túto otázku majú vo svojom srdci všetci ľudia – dokonca aj tí, ktorí ešte v Ježiša ani neveria. Všetci chceme zakusovať pokoj, radosť a Božiu lásku tak, ako ich zakusoval Ježiš. A všetci chceme mať na druhých ľudí taký pozitívny a povznášajúci vplyv, aký mal na druhých Ježiš. Inak povedané, všetci chceme byť takí svätí, ako bol Ježiš. Uvažujme nad tým, ako by sme sa tento rok mohli stať svätejšími, a poprosme Svätého Ducha, aby nám pomohol kráčať po tejto ceste. *Akým človekom chcem byť? Naozaj môžem byť svätý?*

Pomýšľať na to, že by sme sa mohli stať svätými, sa nám spočiatku môže zdať nereálne či dokonca trúfalé. Nielenže vidíme svoje hriechy, slabosti a obmedzenia, ale ešte aj žijeme vo svete, ktorý nás podnecuje znižovať svoju latku. Často počujeme, že život je veľmi ťažký, takže by sme si nemali robiť prehnané nádeje. Vraj sa máme radšej zamerať na prežitie alebo sa snažiť vyhnúť problémom a svätosť ponechať radšej svätcom. To, že je život taký ťažký, nás vraj núti hľadiť len na seba a ignorovať volanie chudobných a sklúčených. Svätosť však od nás nie je ďaleko. Nie je len nejaký hmlistý sen. Svätosť je dokonca jadrom kresťanského života. Ježiš neprišiel na tento svet len preto, aby nám odpustil hriechy. Prišiel, aby z nás vytvoril nové stvorenie. Stal sa jedným z nás, aby nám všetkým dal moc žiť vo svätosti, pokoji a čistote – čiže tak, ako žil on sám. *Ale čo je to svätosť?* Niektorí si myslia, že je na to potrebné žiť celý život nábožne. Niektorí si svätosť zamieňajú s úspešným evanjelizovaním alebo dokonca konaním zázrakov. Ďalší za svätosť pokladajú to, keď je niekto neustále šťastný a radostný, najmä uprostred utrpenia. V týchto opisoch síce môžu byť isté čriepky pravdy, ale žiadna z nich nezachytáva podstatu svätosti. Jadrom svätosti je totiž oddelenie. Boh Izraelitom povedal: *„Budete mi svätí, lebo ja, Pán, som svätý a oddelil som vás od ostatných národov, aby ste boli moji“ (Lv 20, 26).* Povedal im, aby svätili sobotu tým, že ju oddelia a odlišia od ostatných dní

týždňa (Ex 35, 2). Povedal im, aby sa posvätili – aby sa vyčlenili z bežného prostredia a zvyčajných okolností –, a tak sa pripravili na zakúsenie jeho prítomnosti (Ex 19, 10 – 11). Svätý Pavol kresťanov v Ríme povzbudzoval, aby sa „neprispôbovali tomuto svetu“ (Rim 12, 2). Cirkev nás učí, že pri svätej omši sa chlieb a víno oddeľuje a vyčleňuje z bežného použitia a stáva sa Kristovým telom a krvou. Tieto texty a s nimi aj mnohé iné uvádzajú, že sa musíme oddeliť. Hovoria aj to, že Boh nás povolal, aby sme patrili len jemu. *On nás už oddelil a vyčlenil.* A teraz od nás žiada život vo svätosti. Chce nás oddeliť od hriechu a pokušenia. Chce nás oddeliť tak, aby sme sa dokázali navzájom milovať, aby sme dokázali slúžiť núdznym a odpúšťať tým, ktorí nás zraňujú. A čo je najdôležitejšie, chce nás oddeliť tým, že do svojho srdca prijmeme Svätého Ducha, ktorý nás bude formovať na obraz Ježiša, „Božieho Svätého“ (Jn 6, 69). Vzal som do rúk knižočku *Nasledovanie Krista*. V nej na mňa zvláštne zapôsobilá jedna veta: „*Keby sme každý rok vykorenili čo len jednu svoju chybu, skoro by z nás boli ľudia dokonalí“ (I. kniha, 11, 15).* Tak do práce.

*o. Rastislav (farár a protopresbyter)*

## SILA HROMNIČKY

Využívame to dennodenne a bez neho by sme mali zložitejší život. Čo je to? Je to svetlo. Myslím na svetlo, ktorého zdrojom nie je slnko, ale svetlo, ktoré svieti v našich príbytkoch. Bez neho by bolo ťažko fungovať tak, ako fungujeme. Predstavte si, že by sme po večeroch nemali čím svietiť. Bolo by to určite zaujímavé, ale prežiť tak celý život by sme asi nechceli.

Je pohodlné, keď nám svieti v obývačke lampa, keď otvoríme večer chladničku a je tam svetlo, keď si môžeme zasvietiť svetlo pri hľadaní malej veci v spálni. Svetlo je pre nás dôležité. Dokonca nám pomáha nenaraziť do steny či zakopnúť o prah dverí pri ceste na toaletu. Niektorí ľudia pri svetle zaspávajú, lebo sa tmy boja a cítia sa tak bezpečnejšie.

Jedna rodina raz cestoval v noci ešte na starej škodovke a stala sa im nepríjemná vec. Prestali im svietiť svetlá na aute. Bol to problém. Našťastie mal otec v aute baterku, ktorou si ako tak posvietil na cestu do najbližšej dediny. Vtedy táto baterka mala veľkú cenu. Jej svetlo im pomohlo bezpečne dôjsť do cieľa.

O pár dní budeme sláviť sviatok Stretnutia Pána. Tento sviatok je o tom, ako Jozef a Mária priniesú malého Ježiša do chrámu a dávajú ho do rúk starca Simeona. Tento starec v ňom spoznáva Spasiteľa, Mesiáša. Je neuveriteľne šťastný, že drží na rukách toho, ktorého predpovedali proroci. On je tým vysloboditeľom z duchovného zajatia a hriechu. Simeon bol veľmi šťastný a naplnený Svätým Duchom spieval nádherný hymnus: „*Teraz prepustíš, Pane, svojho služobníka v pokoji podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov: svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela, tvojho ľudu.*“ Simeon vyznáva to, že Ježiš Kristus je svetlom pre svet, ktorý žije v tme. On je ten, ktorý prináša nádej, novú radosť a slobodu pre jeho ľud. On je tým starozákonným ohnivým stĺpom, ktorý viedol izraelitov po

púšti, keď utekali z Egypta. Tak ako kráčali izraeliti za týmto ohnivým stĺpom, tak sme aj my pozvaní kráčať za svetlom sveta- Ježišom Kristom.

Práve v tento sviatok Cirkev svätí sviečky- hromničky, ktoré majú prinášať svetlo do našich domácností. V dnešnej dobe si môžeme zakúpiť rôzne druhy sviečok. Trh je nimi presýtený. Sú to vonné, aromatické, ukludňujúce a ešte ktovie aké iné sviečky, ktoré sa nám núkajú. Niektoré sú však aj nebezpečné, lebo sú mantrované- teda zaklínané a aj keď pekne voňajú, majú aj iný efekt- negatívny. Preto je veľmi dôležité byť aj v týchto veciach obozretní. Napriek tomu aj Cirkev ponúka sviečky, ktoré sú posvätené. Vôbec však nie sú určené len na to, aby sa zapálili vtedy, keď je búrka alebo keď vypadne prúd. To by bolo veľmi málo. Tieto sviečky majú horieť v našich domácnostiach častejšie. Napríklad vtedy, keď je celá rodina pri nedeľnom obede, pri modlitbe, vo chvíľach, keď je nám ťažko, keď je tichá domácnosť, keď zažívame samotu, strach, alebo pokušenie ku hriechu.

My kresťania potrebujeme obnoviť to, čo praktizovali naši starí rodičia. Potrebujeme objaviť moc posvätených sviec. A to vôbec nie je mágia. Prečo? Pretože hromnička, ako sa jej ľudovo hovorí je svieca, ktorá je požehnaná modlitbou kňaza a svätenou vodou. Je to svätenina. Katechizmus katolíckej cirkvi hovorí, že cieľom svätenín je pripravovať ľudí na prijatie ovocia sviatostí a majú posväcovať rozličné situácie. Teda aj horiaca svieca má byť mocnou zbraňou kresťana, ktorý ju môže využívať. Nezabúdajme na to, že cez hromnička na nás vplýva moc Ježiša Krista, ktorý chce byť pre nás svetlom za ktorým pôjdeme, svetlom, ktoré bude ničiť temnotu hriechu a zloby aj v našich rodinách a príbytkoch.

*Pozývame všetkých, aby sme si na tento sviatok, 2. februára priniesli do chrámu sviecu, dostatočne hrubú, ktorá nám vydrží horieť celý rok, aby svetlo sviece nás prinášalo nebeské svetlo do našich rodín, vzťahov, modlitby a správnych rozhodnutí.*

***Spracoval o. Matúš (kaplán)***

## FARSKÉ OZNAMY

- ❖ V piatok, 02.02.2018 je odporúčaný sviatok stretnutie Pána. Tento deň je voľnica. Zároveň je aj prvý piatok mesiaca. Sv. liturgie s myrovaním o 08:00 (csl.) o 16:00 na Bani a o 18:00 vo farskom chráme.
- ❖ V kancelárii si môžete zakúpiť nové poukazy na charitu pre bezdomovcov v cene 0,50 centov.
- ❖ V kancelárii si môžete zakúpiť knihu *Náš zlatý muž* o bl. Vasiľovi Hopkovi. Stojí 5 eur.
- ❖ Pozývame rodičov a detí, ktoré sa prihlásili na slávnosť pokánia a zmierenia, aby prišli na stretnutie do pastoračnej miestnosti v nedeľu 11.02.2018 o 11.00 hod.
- ❖ Pozývame vás každý piatok na pravidelný prešovský sviečkový pochod s modlitbou bolestného ruženca po sv. omši o 18:00 v konkatedrále sv. Mikuláša. Cieľom tejto duchovnej aktivity je zastaviť ratifikáciu Istambulského dohovoru a šírenie gender ideológie.

# ZASTAVME ZLO Z ISTANBULU

## 24.2.2018

### PREŠOV

CHRÁM SV. JÁNA KRSTITEĽA

HLAVNÁ 1, PREŠOV

BLIŽŠIE INFORMÁCIE: 0905 635 380

WWW.SLOVENSKYDOHOVORZARODINU.SK

## PROGRAM

15.00 - BLOK PREDNÁŠOK.

### PREDNÁŠAJÚCI:

- ING. MGR. MARIÁN KUFFA, DR.H.C. - PREDSTAVENÝ INŠTITÚTU  
KRISTA VEĽKŇAZA

### ZASTAVME ZLO Z ISTANBULU

- JUDR. MGR. ANTON CHROMÍK, PHD. - PREDSEDA ALIANCIE ZA RODINU

### ČO JE HORŠIE AKO ATÓMOVÁ BOMBA

- ING. MGR. PHDR. PAVOL VILČEK - DIECÉZNY RIADITEĽ SPIŠSKEJ  
KATOLÍCKEJ CHARITY

### ČO BRÁNÍ POMÁHAŤ TÝRANÝM ŽENÁM

17.45 - BESEDA S ÚČINKUJÚCIMI

18.00 - SV. LITURGIA S KÁZŇOU K TĚME / O. MARIÁN KUFFA /



ING. MGR. MARIÁN KUFFA, DR.H.C.



JUDR. MGR. ANTON CHROMÍK, PHD.



ING. MGR. PHDR. PAVOL VILČEK



**TLAČ:** A-print, s.r.o., Urbánkova 13, Prešov

**VYDÁVA:** Gréckokatolícka farnosť Povýšenia sv. Križa, Prešov-Sekčov, Ul. Martina Benku 7, 08001 Prešov

**WEB:** [www.grkat-sekcov.sk](http://www.grkat-sekcov.sk) • **E-MAIL:** [farnostsekcov@gmail.com](mailto:farnostsekcov@gmail.com) • **TEL.:** 051/7725540

LEN PRE VNÚTORNÚ POTREBU • **DOBROVOĽNÝ PRÍSPEVOK:** 0,10€